

Na posl.br. ST-366/2022

VISOKOM TRGOVAČKOM SUDU
REPUBLIKE KRVATSKE

putem

TRGOVAČKOG SUDA U SPLITU
Sukoišanska 6,
21000 SPLIT

Stečajni dužnik: LINIJSKA NACIONALNA PLOVIDBA d.d., u stečaju, Split,
Ulica 114.brigade hrvatske vojske 10, OIB:52389838135
zastupana po stečajnoj upraviteljici Tei Gatterring

Kupac / dražbovatelj: KUSTURA j.d.o.o., Voluja 4, Vinišće, OIB: 89676410217,
zastupano po dir. Josipu Kustura, OIB: 85578238780, Vinišće,
Put Petlare 10

ODGOVOR NA ŽALBE

*podnesene protiv Rješenja o dosudi od 6. studenog 2024. godine,
donesenog po Trgovačkom sudu u Splitu, pod posl. br. St-366/2022-106,
(dalje u tekstu: Rješenje o dosudi)*

- Ovim putem Kupac KUSTURA j.d.o.o., u skladu s čl.10. Stečajnog zakona ("Narodne novine" br. 71/15., 104/17., 36/22., 27/24. – dalje u tekstu: SZ), a u vezi s čl.359. Zakona o parničnom postupku, očituje se na Žalbe podnesene od strane:
  - Stečajnog dužnika zastupanog po stečajnoj upraviteljici Tei Gatterring (od 15.11.2024.),
  - SEM 1986 d.d. (od 15.11.2024.),
  - Srđana Roje, Mihe Domaćina i dr. (od 15.11.2024.) i
  - Županijskog državnog odvjetništva u Splitu (od 19.11.2024.).
- U odnosu na navode iz žalbi koji se mahom odnose na nekakve konstrukcije, insinuacije pa čak i sumnje na postojanje zlorabe prava kod dražbovanja i slično, ovaj Kupac ih oštro demantira te iste ocjenjuje potpuno neosnovanima, a sve iz sljedećih razloga.
- Naime, Prvostupanjski sud je, po mišljenju Kupca, donio jedinu moguću te na zakonu osnovanu odluku kada je u skladu s čl.103. Ovršnog zakona donio Rješenje o dosudi te predmet dražbe dosudio najpovoljnijem ponuditelju, u ovom slučaju – društvu Kustura j.d.o.o. Osim toga,

Prvostupanjski sud je ispravno primijenio i odredbu Stečajnog zakona (čl.247. st.6.) kojom je propisano da se na četvrtoj dražbi nekretnina (brod) prodaje po početnoj cijeni od 1,00 eura.

U konačnici, upravo je Stečajna upraviteljica podneskom (Izvješćem) od 25. travnja 2023. godine predložila donošenje odluke vezano uz prodaju broda BIŠOVO u skladu s čl.247. Stečajnog zakona, dok su ostali sudionici (stečajni vjerovnici) takvu odluku i potvrdili na ispitnom ročištu i ročištu od 2. listopada 2023. godine.

Za istaknuti je i da nitko od navedenih vjerovnika nije imao bilo kakve prigovore na provedbu postupka prodaje elektroničkom javnom dražbom iako su znali (odnosno, trebali su znati!) da se predmetna dražba može okončati na način predviđen čl.247. st.6. Stečajnog zakona, odnosno da se predmet dražbe može prodati najpovoljnijem ponuditelju i za iznos od 1,00 eur. Usprkos tome, stečajni vjerovnici nisu iskoristili mogućnost sazivanja skupštine radi obustave prodaje predmetnog broda na četvrtoj elektroničkoj javnoj dražbi, a isti se nisu prijavili ni kao njezini sudionici iako su (neki od njih) na to imali pravo u skladu s čl.247. st.7. S druge strane, ograničenje prodaje nije predložila ni Stečajna upraviteljica iako je to mogla napraviti pozivajući se na odredbu iz čl.89. Stečajnog zakona.

Čak štoviše, Stečajna upraviteljica je podneskom (Izvješćem) od 3. rujna 2024. godine obavijestila iste te vjerovnike, koji sada ulažu žalbu protiv Rješenja o dosudi, o tome da je u tijeku četvrta elektronička javna dražba koja da počinje cit.: „...31.07.2024., a završava 23.10.2024., time da se dražba (nadmetanje) održava u periodu od 09.10.2024. do 23.10.2024., a rok za uplatu jamčevina za oba broda je 30.09.2024. Početna prodajna cijena za **brod „BIŠOVO“ iznosi 1,00 €** ... . Za predmetne brodove kao ponuditelji odnosno dražbovatelji mogu sudjelovati pravne i fizičke osobe koje uplate jamčevinu do 30.09.2024. u iznosu od 10% utvrđene vrijednosti...“, čime je i sama bila svjesna navedene mogućnosti te je na nju olako i pristala misleći da do prodaje po cijeni nižoj od zamišljene neće doći.

Međutim, takva mogućnost je bila itekako realna obzirom da na prve tri elektroničke javne dražbe uopće nije bilo zainteresiranih osoba, a niti je prodaja (obavijest o održavanju dražbe) putem Internet stranice www.njuskalo.hr polučila određene rezultate u izravnom pronalasku kupca.

Dakle, prodaja predmetnog broda bila je isplativa potencijalnim ponuditeljima tek na četvrtoj elektroničkoj javnoj dražbi kada se predmet dražbe mogao prodati za iznos od 1,00 eur.

Ovom Kupcu nije poznato iz kojeg razloga ostali sudionici nisu sudjelovali u tom dražbovanju ali tek sada i iz ove perspektive može naslutiti određene razloge koji su do toga (možebitno) doveli.

Naime, Stečajna upraviteljica je u svom Izvješću od 3. rujna 2024. godine istaknula kako cit.: „...ima više zainteresiranih fizičkih i pravnih osoba za sudjelovanje na četvrtoj edražbi koje su kontaktirale stečajnog upravitelja i dogovorile razgled oba broda (ukupno 8-ero zainteresiranih osoba kojima je osiguran razgled oba broda).“, a što je otprilike u skladu s ukupnim brojem prijavitelja na obje elektroničke javne dražbe. Među tim osobama je bio i Kupac koji je prije uplate jamčevine izvršio temeljitu analizu stanja broda (za kojeg je, uzgred rečeno, potrebno ulaganje od 150.000,00 – 200.000,00 eur kako bi bio spreman za plovidbu) i određenih činjeničnih navoda koje mu je Stečajna upraviteljica kroz par razgovora nastojala prikazati.

Među tim navodima je i onaj da će kupac, uz plaćanje postignute cijene, biti dužan na sebe preuzeti i obvezu namirenja troškova ležarine/vezarine broda, troška procjene vrijednosti broda, troška unovčenja broda, obveze za plaće radnika, obveze za knjigovodstvene usluge i dr. (??), a što da u ukupnom iznosu iznosi od oko 50.000,00 – 80.000,00 eur. Kada se tome pridoda i iznos PDV-a

na postignutu cijenu kojeg je Stečajna upraviteljica također zaračunala kao obvezu kupca (iako potpuno neosnovano, što je ovaj Kupac tek kasnije saznao iako je prethodno i u svom podnesku od 23.10.2024. istaknuo kako je spreman i na plaćanje takvog troška PDV-a obzirom da je on na postignutu cijenu ekonomski zanemariv), onda se vrlo lako može doći i do iznosa koji premašuje iznos uplaćene jamčevine, a posebno kada se tome pridodaju i ulaganja za dovođenje broda u stanje za plovidbu.

Nakon konzultacija s odvjetnikom, Kupac je shvatio da nabrojani troškovi ni na koji način ne bi predstavljali njegovu obvezu (u skladu s odredbama Stečajnog zakona, a posebno čl.254. koji se odnosi isključivo na različite vjerovnike koji su dužni participirati u troškovima stečajnog postupka, bilo da se ta njihova obveza realizira kroz ustezanje pri isplati od ostvarene kupovnine ili plaćanjem i uračunavanjem u iznos namirenja plaćanjem.), a naknadno je i došao do mišljenja Porezne uprave, Središnjeg ureda (KLASA: 410-19/15-01/197) od 21. rujna 2015. godine u kojem izrijekom stoji da cit.: „Iz odredbe Zakona o PDV-u proizlazi da se kod prodaje nekretnina u postupku ovrhe na koje se plaća PDV, a koje kupuje porezni obveznik upisan u registar obveznika PDV-a, primjenjuje prijenos porezne obveze.“.

Sve to je samo učvrstilo Kupa u odluci da aktivno sudjeluje na dražbi do određenog iznosa obzirom da u konkretnom slučaju nije postojala njegova obveza da, kao osoba koja je potpuno nezvezana uz stečajni postupak, vrši bilo kakva plaćanja troškova osim iznosa postignute cijene.

Dali su takva saznanja imali i ostali ponuditelji/uplatitelji jamčevine, odnosno da li je to razlog zašto isti nisu sudjelovali u elektroničkoj javnoj dražbi ovom Kupcu ostaje nepoznato ali je za pretpostaviti da je Stečajna upraviteljica sa svakim od njih vodila isti ili sličan razgovor kao i s ovim Kupcem, a u kojem ih je vjerojatno upozorila na te (nepostojeće) obveze.

Čak je i Prvostupanski sud u toč.I. i II. Rješenja o dosudi naveo da će iz iznosa od 108.500,00 eur, koje je Kupac uplatio na ime jamčevine, biti namirena kupovna u iznosu od 5.001,00 eur dok da mu se preostali dio od 103.499,00 eur ima vratiti, a što potvrđuje Kupčevo pravno shvaćanje vezano uz obvezu plaćanja „nepostojećih obveza“ i PDV-a, usprkos tome što je Stečajna upraviteljica i dalje u uvjerenju da bi te troškove trebao nadoknaditi upravo Kupac! (vidjeti str.9. Žalbe Stečajne upraviteljice)

S druge strane, prodaja broda se može promatrati i kroz prizmu pozitivnog učinka na stečajnu masu obzirom da je prodajom spriječeno njezino daljnje umanje obzirom na određene mjesečne/godišnje tekuće troškove (npr. ležarine, održavanja i dr.)

4. Osim navedenog, Kupac se u kratkim crtama ima potrebu očitovati i na insinuacije o nekakvom udruženom poduhvatu i „zlouporabi prava“ prilikom dražbovanja.

S tim u svezi, žalitelji sumnjaju da je Kupac imao nekakve dogovore s ostalim sudionicima dražbe pa u svojim žalbama ističu kako su zabranjeni svi sporazumi između dva ili više neovisnih poduzetnika, odluke udruženja poduzetnika i usklađeno djelovanje, koje kao cilj ili posljedicu imaju narušavanje tržišnog natjecanja na mjerodavnom tržištu, a osobito oni koji izravno ili neizravno utvrđuju kupovne ili prodajne cijene, odnosno drugi trgovinski uvjeti (sprječavanje monopola).

U prvom redu, mjerodavnim tržištem smatra se područjem u kojem su tvrtke uključene u opskrbu proizvoda ili usluga i u kojem su uvjeti tržišnog natjecanja dovoljno slični. Zakon o zaštiti tržišnog natjecanja odnosi se na sve oblike narušavanja tržišnog natjecanja od strane poduzetnika koji imaju učinak na trgovinu između Republike Hrvatske i država članica Europske unije kao i na

učinkovitiju provedbu pravila o tržišnom natjecanju i osiguravanju pravilnog funkcioniranja unutarnjeg tržišta. Članak 8. istog Zakona, na kojeg se žalitelji pozivaju, odnosi se na sporazume između poduzetnika koji za cilj ili posljedicu imaju narušavanje tržišnog natjecanja na mjerodavnom tržištu.

Dakle, jasno je da navedena odredba nije primjenjiva u slučaju prodaje broda putem četvrte elektroničke javne dražbe u okviru stečajnog postupka pa je pozivanje na odredbe citiranog Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja u potpunosti neosnovano!

Međutim, a sve i da se ta odredba i taj Zakon mogu primijeniti na konkretan slučaj, ovom Kupcu ostaje nepoznato kako i na koji način je mogao doći do podataka o osobama koji su uplatile jamčevinu u cilju da se s njima dogovori ishod elektroničke javne dražbe. Ono što je Kupcu poznato jest da su ti podaci dostupni samo i isključivo Financijskoj agenciji dok traje dražba, a koja je te (povjerljive) informacije dužna čuvati sve do njezinog završetka! Jedini tko je eventualno mogao imati saznanja o potencijalnim osobama koje su imale namjeru sudjelovati na javnoj dražbi je upravo Stečajna upraviteljica i to kroz razgovor s onih „*ukupno 8-ero zainteresiranih osoba kojima je osiguran razgled oba broda*“.

Prema tome, ovaj Kupac je kao i svi drugi, bez ikakvog ograničenja i potpuno samostalno, donio poslovnu odluku o uplati jamčevine te sudjelovanju na četvrtoj elektroničkoj javnoj dražbi u skladu sa odredbama Stečajnog, odnosno Ovršnog zakona te je kao takav, u konačnici, utvrđen kao najpovoljniji ponuditelj.

Za sve ostalo jednostavno nema nikakvih dokaza već samo postojanje indicija koje su iskonstruirane po principu „naknadne pameti“, odnosno onda kada pojedini žalitelji nisu od **ČETVORTE PO REDU ELEKTRONIČKE DRAŽBE!** dobili onaj iznos kojem su se nadali, a sve kako bi se podmirile tražbine koje terete stečajnog dužnika.

5. I zaključno, postavlja se opravdano i logično pitanje s kojim iznosom bi to podnositelji žalbe bili zadovoljni? Da li je to iznos od 20.000,00 eur, 500.000,00 eur ili, možda, 1.085.000,00 eur na koliko je brod i procijenjen?

Ovaj Kupac je mišljenja kako stečajni upravitelj i stečajni vjerovnici, u prvom redu, nisu ni smjeli dopustiti da se brod eventualno proda po cijeni od 1,00 eur, a ako su to već napravili onda su trebali i mogli biti svjesni mogućnosti da do toga zaista i dođe pa nastupanje „naknadne pameti“ ne može (odnosno, ne smije!) derogirati stečena prava Kupca koji je jednako kao i svi ostali ponuditelji, u situaciji iz čl.247. st.6. Stečajnog zakona, uplatio jamčevinu, sudjelovao na dražbi, dao najpovoljniju ponudu te kojem se predmet dražbe u konačnici i dosudio.

Možda *ratio* odredbe iz čl.247. st.6. nije da se predmet dražbe proda po cijeni od 1,00 eur ali je ta odredba predviđena kao zakonom propisana mogućnost i na kupcu koji kupi predmet dražbe, pod tim uvjetima, nije da objašnjava zašto je to napravio niti da dokazuje da je to uradio u skladu sa zakonskim odredbama kada je Stečajni zakon po tom pitanju vrlo jasan.

6. Obzirom da podnositelji žalbe nisu dokazali suprotno od onoga što Kupac tvrdi, predlaže se Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske da predmetne žalbe odbije kao neosnovane, odnosno da potvrdi Rješenje o dosudi od 6. studenog 2024. godine, pod posl. br. ST-366/2022-106.

U Splitu, 5. prosinca 2024. godine

PUNOMOĆNIK